

TELESNA KULTURA • ŠPORT • REKREACIJA • TELESNA KULTURA • ŠPORT • REKREACIJA • TELESNA KULTURA

● JUDOISTI GOLOVCA NA MEDNARODNEM TURNIRJU NAGAOKA 84 — LJUBLJANA

Ponesli ime Golovec prek republiških in državnih meja

Najkvalitetnejši in najmožnejši judo turnir v Jugoslaviji Nagaoka je bil letos dvakrat rekorden. Prvič je nastopilo 68 klubov s 750 tekmovalci, drugi pa je bil to za nas največji dosednji uspeh. Nihče ni pričakoval tako kvalitetnega prodora naših pionirjev v jugoslovanski in mednarodni prostor, čeprav so dosežki zadnjih dveh let že kazali na to.

Nastopilo je 333 pionirjev iz vseh jugoslovanskih klubov, iz Avstrije in Italije. V skupnem seštevku so judoisti Golovca zbrali 15 točk in se uvrstili na drugo mesto, takoj za ekipo iz Peči in pred ekipo Gimnastice Trstino. S tem so naši fantje

presegli vsa pričakovanja, saj so premagali znane klube, kot so Impol, Slavija, Mladost itd., ki že mnogo let krojijo jugoslovanski vrh. Najbrž bo tak uspeh težko ponoviti, saj deluje klub Golovec na popolni amaterski osnovi — judo je po »portoroških sklepih«

razvrščen med rekreative športce.

Čeprav je vsa pionirska vrsta prispevala k uspehu, je prav, da se ustavimo pri Dadiju Alhatibu, ki se je poslovil iz pionirske konkurence z vsemi možnimi dosežki. Zadnja tri leta je na vseh turnirjih osvojil prva mesta, je tudi uradni slovenski pionirski prvak in tudi prvak na Nagaoki 84 v kategoriji do 46 kg. Letos je bil dvakrat proglašen za najboljšega pionirja na turnirjih, zdaj pa še za najbolj perspektivnega pionirja

na celotnem turnirju.

Njegov brat dvojček Juni se je na Nagaoki 84 uvrstil na drugo mesto — do 52 kg — čeprav jih ima le 48 —, v zadnjih nekaj letih pa je osvojil tudi prva mesta na raznih turnirjih.

Trenutno je v klubu precej obetajočih pionirjev: Pavlin (osvojil je prvo mesto na turnirju Pohorski bataljon), Škondrič, Nikolič, Antonočević, Trujkič, Perhaj itd. Za »zlatima« dvojčkoma je torej že nova generacija pionirjev. Tako smo v Štepanjskem naselju dobili kvaliteten šport, ki presega rekreative smernice.

Ker imata Štepanjsko naselje in Fužine številčno in geografsko strukturo podobno kot Kranj, bi morali judu pomagati širši druž-

Dadi Alhatib in Rihard Pavlin (od leve proti desni) na eni izmed podelitev medalj...

beni dejavniki (ZTKO, KS), saj utegne postati Štepanjsko naselje velik rezervuar za kasnejše dosežke.

Kljub mnogim problemom (blazine, prostor, finance), pa

kažejo rezultati, da se da s pridnim delom doseči zelo veliko in da smo na zadnje rezultate v ŠD Golovec lahko ponosni prav vsi.

PRIMOŽ VEHAR

Nova generacija judoistov opravila izpit

Kar 26 nasmejanih pionirjev je v četrtek, 17. januarja, zadovoljnih zapuščalo dvorano OŠ Karel Destovnik-Kajuh. Kaj ne, saj so vsi opravili izpit za rumeni pas v judu.

Mala dvorana je bila tisti dan dobesedno polna. Prostor, kjer ni bilo blazin, je zasedlo več kot 30 staršev, ki so z zanimanjem opazovali borbene prijeme in mete svojih najmlajših — zadnje priprave pred izpitom. Ko je v dvorano stopil Slavko Božič, nosilec črnega pasu 5. dan, ki je tudi predsednik JZS in trener JK Šiške ter krajan Štepanjskega naselja, je napetost dosegla vrhunec. Po pozdravu so začeli najprej pokazati vrsto padcev, nato pa se je začelo zares. Pred očmi Slavka Božiča so morali uspešno izvesti 8 različnih metov, 4 končne prijeme, 5 vzvodov ter 5 davljanj. Zanimivo je, da so izpit naredili prav vsi. To ni ravno pogost pojav in povprašal sem kar trenerja Stanislava Repiča, ki ima zagotovo največ zaslug za ta uspeh.

Nasmejani trener Repič je izjavil, da je poznal dobro pripravljenost skupine, ni pa pričakoval, da bodo izpit opravili prav vsi. To pa bo vsekakor pozitivno vplivalo na mlade športnike, saj so si sedaj, ko so premagali prvo stopnico, na stečaj odprli vrata še k višjim uspehom. V skupini najmlajših, je dejal in s pogledom ošinil skupinico, ki jemlje treninge bolj kot igro, toda to je pri otrokih, ki hodijo še v vrtec, treba razumeti. Njihov čas šele prihaja. Nekaj posameznikov pa je res nadarjenih za ta šport in lahko še marsikaj dosežejo. Seveda bo potrebno še trdo delati. Iz svojih izkušenj vem, da je judo šport, za katerega se zlasti mladi hitro navdušijo, toda ko je treba resno trenirati, saj je to edina pot k uspehu, marsikdo odpove in judo pusti. Stanislav Repič je na koncu dodal še željo, da bi njegovi dosednji varovanci nadaljevali z uspehi pionirjev. Ne takoj, čez nekaj let seveda, se je nasmehnil in odhitel nazaj na blazino.

● DELO ŠSD NA OŠ KAREL DESTOVNIK-KAJUH

Občinski športni prvak četrtič?

Tudi naše ŠSD je zelo aktivno. Na občnem zboru smo izvolili predsednika in njegove pomočnike. Izvedli smo že vrsto tekmovalij, nekatera z večjo, druga z manjšo udeležbo. Tudi letos se vsi razredi bojujejo za najboljši športni razred, posamezniki pa za najboljšega športnika šole. Lanskoletni zmagovalci branijo svoje naslove, drugi pa želijo biti boljši od njih. Zato so tekmovalja zelo napeta. Ne manjka pa tudi navijačev, ki navdušeno in športno bodrijo tekmovalce.

Naš načrt za letošnje šolsko leto je zelo pester in upajmo, da ga bomo uspešno izvedli. Nekaj tekmovalij smo že spravili pod streho. Na sporedu imamo še smučanje, košarko in rokomet. Sklepi del pa bomo imeli, kot je že običaj, 25. maja. Tega dne tudi razglasimo najboljše razrede in posameznike. Naj povem še, da je naše ŠSD že tri leta občinski športni prvak in vsi smo na to zelo ponosni.

Upam, da bomo letošnjo sezono končali tako dobro ali pa še boljše kot prejšnjo.

Predsednica ŠSD
Barbara LEVIČNIK, 7. e
OŠ Karel Destovnik-Kajuh

● Vse za košarko

Moje zunanjsko interesno delovanje je treniranje košarke. Treniram pri športnem društvu Slovan.

Igranje košarke je zame za sedaj odlično razvedrilo, zato me treniranje navdušuje.

Treninge imam štirikrat na teden. Do sedaj sem jih kar redno obiskoval in si želim, da bi to zmozel še dolgo časa.

Imam dve vrsti treninga: kondicijskega in trening za treniranje taktičnih vaj. Pri kondicijskem treningu moramo veliko teči, skakati in dvigovati uteži. Na treningu za treniranje taktičnih vaj pa moramo bolj trenirati spretnosti z žogo, samostojno igranje košarke in povezanost igre s soigralci.

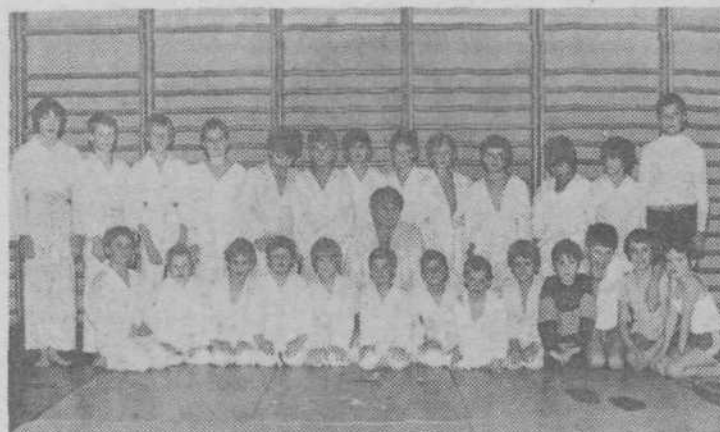
Imamo tudi več tekem z nasprotniki iz raznih slovenskih klubov. Smo dokaj uspešni, saj smo dosegli celo naslov slovenskih pionirskih prvakov. Želim pa si tudi, da bi čez nekaj let postal član jugoslovanske košarske reprezentance.

ROBI ŠUŠTAR, 8. e
OŠ Jože Mošnik

Novost v JK Golovec je tudi to, da bodo 12. februarja pričeli z začetniškim tečajem za pionirke (od 4. razreda OŠ dalje), mladinke in članice, in sicer vsak torek in četrtek od 18. do 19.30.

Torej, predstavnice nežnejšega spola, vabljeni!

PRIMOŽ VEHAR

Slovanovi kadeti pred odhodom v Sarajevo

● Kadeti Slovana na državno prvenstvo

Mladi košarkarji Slovana so predstavniki Slovenije na državnem kadeškem košarkarskem prvenstvu konec januarja v Sarajevu. Na prvenstvu republiških in pokrajinskih prvakov se bodo Moščani kot najboljši slovensko moštvo, kosali z ekipami, kot so beografska Crvena zvezda, sarajevska Bosna, splitska Jugoplastika, prvak Kosova, Priština in drugi.

Mladi Slovanci so si nastop na državnem prvenstvu izborili v konkurenci 64 slovenskih ekip, kronali pa so ga na Vrhniki, kjer se je odvijal dvodnevni turnir štirih najboljših ekip in so dosegli naslednje rezultate:

Slovan : Domžale 77:61 (40:30)
Slovan : Branik MB 115:70 (58:42)
Slovan : Ilirija 77:64 (40:31)

V Sarajevu bodo barve Slovana pod vodstvom trenerja Vojka Herksla zastopali igralci: Tomaž Vide, Sandi Küplen, Rok Logar, Iztok Štrbenc, Janez Ulčar, Robi Korun, Primož Jermančič, Matej Perme, Tomaž Vidmar, Matjaž Madon, Iztok Korošec, Gorazd Nejedly in Uroš Loboda.

JANEZ MAHER

Šahovska sekcija Kurir

Med železničarji v Mostah že več kakor 10 let deluje šahovska sekcija. Ime Kurir je dobila po znanem železniškem prevozu malih pošilk s potniškimi vlaki.

Sekcija združuje 28 aktivnih članov, od katerih je več kakor polovica iz neposrednega železniškega transporta. Aktivni so predvsem v svojem tozdu, tj. Tozdu za transport Ljubljana-Moste, kjer organizirajo vsakomesečni turnir. Radi pa se pomerijo tudi z drugimi železniškimi tozdi.

V letu 1984 so se srečali z vojniki VP 1478/10 iz vojašnice Bratstvo in enotnost. Prvo srečanje, ki je bilo v Tozdu za transport, je bilo neodločeno, drugo, ko so gostili vojniki, pa je bilo 15:10 za Kurirja. Ob koncu leta so člani Kurirja izvali mednarodnega mojstra in večkratnega članskega republiškega prvaka Janeza Barleta na simultanko. Barle je 14 iger dobil, dve remiziral, eno pa izgubil.

Železniška šahovska sekcija Kurir vabi na prijateljsko merjenje moči na belo-črni poljih vse šahiste iz delovnih organizacij v občini Lj. Moste-Polje. Na sliki: Simultanka z mojstrom Barletom

Tekst in slika: Miro Meden

PISMA BRALCEV

Atletiko je treba bolj razvijati

(Odmevi na članek Delu občinske ZTKO na rob — Naša skupnost 11. 12. 84)

Z zanimanjem sem prebiral polemiko, ki se je razvila po prispevku tovariša Bartola v Naši skupnosti. Odgovor ZTKO, posebno pa učiteljev telesne vzgoje na njegovo pismo, me je začudil.

Nihče ne more ugovarjati ugotovitvi, da je atletika v naši državi, v Ljubljani in tudi v naši občini na nizki kvalitetni stopnji. To na žalost lahko dokažemo z nastopi naših atletov na velikih mednarodnih prireditvah in z rezultati na raznih državnih, republiških in občinskih tekmovanjih. Na občinski stopnji je v Sloveniji le nekaj častnih izjem — v zadnjem času bolj skrbita za tekaški naraščaj Kranj in Trzin. V Ljubljani je malo nad sivilim povprečjem, ki je blizu absolutnemu dnu, občina Vič-Rudnik. Moste-Polje s številnimi delovnimi kolektivi, veliko mladine in z izjemnimi naravnimi možnostmi (Golovec, Urh, Orle, Molnik, Zajčja dolina itd.) za tek in rekreacijo, ne zmore niti ekipe za jesenski kros Dela!

ZTKO se v svojem pismu zagovarja, da ni dovolj zanimanja med ljudmi, da se zelo malo odraslih udeležuje poldnevni in jesenskih krosov. Vse to drži, vendar se moramo vprašati, zakaj je tako nizka stopnja telesne kulture med našimi občani? Ali so ljudje prišli iz šol z veseljem za šport in tekmovalja? Nedvomno je v vsakem normalnem zdravem človeku intenzivna želja po gibanju, po igri in po tekmovalju. Tudi prebivalstvo naše občine lahko vidimo dnevno tekati po Golovcu, igrati košarko, odbojko in nogomet. Za kolektivne športe je občina nekaj naredila — uvedla je trimske lige v velikem in malem nogometu in v košarki — za tek, ki je osnova vseh športov, najprimernejše in najpreprostejše razvedrilo za človeka po napornem delu in najcenejša rekreacija, pa ni večjega zanimanja. Pri tem je potrebno le malo domišljije in nekoliko organizacijskih naporov: lahko bi npr. uvedli tekmovalja v atletiki med šolami v občini, med delovnimi kolektivi. Podpri naj bi tek po Golovcu, ki so ga že organizirali v KS Gmajna, lahko bi priredili tudi mali ali veliki maraton po mejah občine. Občina naj bi se malo bolj potrudila za uspehe na republiškem krosu Dela, za uspehe v teku Ob žici... ipd. Možnosti je neizmerno veliko.

V tej smeri bi morala razmišljati ZTKO; pa tudi učitelji telesne vzgoje po šolah bi se morali bolj usmeriti v individualne športe kot v kolektivne igre z žogo, ki jih naše šole že samo po sebi precejuje in preveč spodbuja. Ne vidim vzroka, da so žolčno reagirali na Bartolovo pismo, tako da so uporabili nesmisel »skomercializirana rekreativna tekaška miselnost«, za katerega niti sam avtor zagotovo ne ve, kaj je s tem mislil.

Vsi se lahko strinjamo z ugotovitvijo, da je atletika pri nas slabo razvita, da ljudje niso dovolj telesnokulturno osveščeni in da se moramo vsi, najbolj pa tisti, ki se s tem poklicno ukvarjajo, pošteno potruditi, da bomo stanje popravili.

MATIJA HORVAT